

## POSTANOWIENIE

Dnia 9 stycznia 2025 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Kazimierz Klugiewicz

na posiedzeniu w trybie art. 535 § 3 k.p.k.,  
w sprawie **A. K.**,  
skazanego z art. 286 § 1 k.k. i in.,  
po rozpoznaniu w Izbie Karnej, w dniu 9 stycznia 2025 r.,  
kasacji wniesionej przez obrońcę skazanego  
od wyroku Sądu Okręgowego w Katowicach  
z dnia 13 lutego 2024 r., sygn. akt VII Ka 878/23,  
zmieniającego wyrok Sądu Rejonowego w Chorzowie  
z dnia 22 czerwca 2023 r., sygn. akt II K 1032/21,

### **p o s t a n o w i ł:**

- 1. oddalić kasację jako oczywiście bezzasadną;**
- 2. kosztami sądowymi postępowania kasacyjnego, w tym nieuiszczoną opłatą od kasacji, obciążyć skazanego.**

ł.n

## UZASADNIENIE

A. K. został oskarżony o to, że w okresie od 4 do 26 sierpnia 2015 r. w K. i C., działając wspólnie i w porozumieniu z I. K. oraz w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, wykorzystując dane spółki T. sp. z o.o. oraz dokumenty opatrzone podrobionymi podpisami prezesa zarządu tej spółki- J. M. , w szczególności wnioski o zawarcie umowy leasingu, protokół zdawczo- odbiorczy i oświadczenie

klienta, wprowadzili pracowników Działu Analiz Leasingu G. S.A. 2 SKA w błąd, co do zamiaru J. M. przystąpienia do takiej umowy i doprowadzili G. SA 2 SKA w dniu 11 sierpnia 2015 r. do niekorzystnego rozporządzenia mieniem wartości 28.600 zł, polegającego na zawarciu umowy leasingu nr [...] samochodu R. 1,5 DCI [...]. który następnie A. K. użytkował do dnia 28 września 2016 r., przy czym A. K. czynu tego dopuścił się w warunkach powrotu do przestępstwa, będąc uprzednio skazany wyrokiem Sądu Rejonowego w G. z dnia 13 marca 2013 r. sygn. IX K [...] /11 za umyślne przestępstwo podobne z art. 286§ 1 kk i art. 270§ 1 kk przy zast. art. 11 §2 kk popełnione w celu osiągnięcia korzyści majątkowej na karę 1 roku i 2 miesięcy pozbawienia wolności, którą odbył w okresie od 2 lipca 2013 r. do 13 maja 2014 r., to jest o czyn z art. 286 § 1 k.k. i art. 270 § 1 k.k. przy zast. art. 11 § 2 k.k. i art. 64 § 1 k.k.

Wyrokiem Sądu Rejonowego w Chorzowie z dnia 22 czerwca 2023 r., sygn. akt II K 1032/21, A. K. został uznany za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu opisanego powyżej przy przyjęciu, iż miejscem jego popełnienia był Wrocław i Katowice, a oskarżeni posłużyli się jako autentycznymi podrobionymi dokumentami, a to: wnioskiem o zawarcie umowy leasingu, oświadczeniem klienta, formularzem pakietowego ubezpieczenia pojazdu, pełnomocnictwem z prawem substytucji, oświadczeniem o beneficjencie rzeczywistym, wprowadzając pokrzywdzoną spółkę w błąd, tak co do podmiotu zawierającego umowę leasingu, a także zamiaru wywiązania się z postanowień tej umowy, jak i co do osoby faktycznie przejmującej samochód w długotrwałe używanie, przy czym A. K. został skazany opisanym powyżej wyrokiem na m. in. karę roku pozbawienia wolności, którą odbył w ramach kary łącznej 2 lat i 3 miesięcy pozbawienia wolności, tj. przestępstwa z art. 286 § 1 k.k. i art. 270 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. i art. 64 § 1 k.k., za które – na mocy art. 286 § 1 k.k. oraz art. 33 § 1, 2 i 3 k.k. – wymierzono mu karę roku pozbawienia wolności oraz karę 100 stawek dziennych grzywny, ustalając wysokość jednej stawki dziennej na kwotę 20 złotych.

Na mocy art. 46 § 1 kk orzeczono wobec oskarżonych I. K. i A. K. środek kompensacyjny solidarnego obowiązku naprawienia wyrządzonej szkody w

pozostalej części poprzez zapłatę na rzecz [...] G. Spółka Akcyjna Automotive S.K.A. z siedzibą we W. kwoty 25.852,87 zł.

Od tego wyroku apelację wniósł obrońca A. K. , który – podnosząc zarzuty obrazy przepisów postępowania, która miała wpływ na treść zaskarżonego wyroku (art. 7 k.p.k.; art. 374 § 1 k.p.k. w zw. z art. 175 § 1-2 k.p.k. w zw. z art. 6 k.p.k.; art. 410 k.p.k.), naruszenia prawa materialnego (art. 46 § 1 k.p.k. w zw. z art. 709<sup>15</sup> k.c.) oraz błędów w ustaleniach faktycznych, przyjętych za podstawę wyroku, które miały wpływ na jego treść – wniósł o zmianę zaskarżonego wyroku poprzez uniewinnienie oskarżonego A. K. od stawianego mu zarzutu oraz uchylenie rozstrzygnięć związanych z nieprawomocnym skazaniem.

Sąd Okręgowy w Katowicach wyrokiem z dnia 13 lutego 2024 r., sygn. akt VII Ka 878/23, zmienił zaskarżony wyrok w ten sposób, że ustalił wysokość obowiązku naprawienia szkody na kwotę 10 911,21 zł. W pozostałym zakresie utrzymał wyrok w mocy.

Od wyroku Sądu II instancji kasację wniósł obrońca skazanego podnosząc zarzut naruszenia przepisów postępowania, a to art. 6 k.p.k. i art. 42 ust. 2 Konstytucji RP w zw. z art. 450 § 3 k.p.k. oraz w zw. z art. 117 § 3a k.p.k. poprzez naruszenie w postępowaniu apelacyjnym prawa do obrony skazanego A. K. w aspekcie materialnym podczas rozprawy w dniu 30 stycznia 2024 r. poprzez nieuwzględnienie wniosku obrońcy o odroczenie (zniesienie) terminu rozprawy apelacyjnej w dniu 30 stycznia 2024 r., pomimo złożenia jeszcze przed rozpoczęciem tej rozprawy pisma obejmującego usprawiedliwienie nieobecności oskarżonego A. K. z przyczyn wywołanych chorobą, potwierdzonych zaświadczeniem lekarza sądowego przy jednoczesnym uznaniu niestawiennictwa oskarżonego za usprawiedliwione, podczas gdy oskarżony zamierzał uczestniczyć w rozprawie odwoławczej, a jego niestawiennictwo podczas dwóch ostatnich rozpraw poprzedzających wydanie wyroku przez Sąd pierwszej instancji wynikało z pozbawienia wolności w innej sprawie, zaś przez podniesienie w tym zakresie zarzutów dotyczących postępowania przed Sądem pierwszej instancji obrona dała wyraz woli oskarżonego co do zajęcia osobiście stanowiska przed Sądem odwoławczym i ewentualnego złożenia uzupełniających wyjaśnień przed Sądem.

Na podstawie tak sformułowanego zarzutu autor kasacji wniósł o uchylenie wyroku Sądu Okręgowego w Katowicach z dnia 13 lutego 2024 r., sygn. akt VII Ka 878/23 w całości co do skazanego A. K. i przekazanie sprawy temu Sądowi do ponownego rozpoznania.

Prokurator w odpowiedzi na kasację wniósł o jej oddalenie jako oczywiście bezzasadnej.

**Sąd Najwyższy rozważył, co następuje.**

Kasacja jest oczywiście bezzasadna, co uprawniało do jej oddalenia na posiedzeniu w trybie art. 535 § 3 k.p.k.

Zgodnie z art. 117 § 3a k.p.k. niestawiennictwo strony, która została należycie zawiadomiona o czynności procesowej, niezależnie od jego przyczyny, nie stoi na przeszkodzie przeprowadzeniu tej czynności, jeżeli stawiał się jej obrońca lub pełnomocnik. Nie dotyczy to czynności, w której udział strony jest obowiązkowy. Jako, że udział oskarżonego w rozprawie odwoławczej nie jest obligatoryjny (art. 450 § 1 i 2 k.p.k.), Sąd odwoławczy był uprawniony do przeprowadzenia rozprawy pod nieobecność skazanego, na podstawie art. 117 § 3a k.p.k., zwłaszcza w kontekście wcześniejszej postawy oskarżonego. Jak bowiem trafnie zauważył prokurator w odpowiedzi na kasację, oskarżony nie stawiał się na żaden z 9 terminów rozprawy przed Sądem I instancji, pomimo prawidłowego zawiadomienia. Nawet, jeśli nieobecność na dwóch pierwszych terminach rozprawy przez Sądem I instancji była wynikiem pozbawienia skazanego wolności w innej sprawie karnej, to już jego dalsza bierność na etapie postępowania przed Sądem *meriti*, dawała Sądowi *ad quem* podstawy do przyjęcia możliwości przeprowadzenia rozprawy odwoławczej pomimo nieobecności A. K. , jednak z udziałem jego obrońcy z wyboru, który zresztą był autorem rozpoznawanej na tej rozprawie apelacji. Warto też zaznaczyć, że w kasacji nie wskazano na doniosłość potencjalnych czynności skazanego na rozprawie odwoławczej, a zatem brak jest też podstaw do stwierdzenia istotnego wpływu takiego uchybienia na treść wyroku Sądu odwoławczego.

Procedowanie tego Sądu nie jest zatem sprzeczne ze stanowiskiem wyrażonym przez Sąd Najwyższy w wyroku z dnia 31 maja 2022 r., II KK 217/21 (OSNK 2022/9/34, OSNK 2022/9/34), zgodnie z którym: „ z możliwości prowadzenia na podstawie art. 117 § 3a k.p.k. rozprawy odwoławczej pod nieobecność oskarżonego a w obecności jego obrońcy należy korzystać ostrożnie i rozważnie, gdyż przyjęte w nim rozwiązanie może prowadzić do kolizji z art. 42 ust. 2 Konstytucji oraz art. 6 EKPC. W sytuacji, gdy w apelacji zakresem zaskarżenia objęto cały wyrok i podniesiono zarzuty dotyczące ustaleń faktycznych w zakresie sprawstwa czynu, a także wówczas, gdy w apelacji złożono nowe wnioski dowodowe dotyczące prawidłowości ustaleń faktycznych, zastosowanie tego przepisu i przeprowadzenie rozprawy odwoławczej pod nieobecność oskarżonego, a w obecności jego obrońcy i następnie wydanie orzeczenia, co do zasady, będzie obciążone naruszeniem prawa do obrony w aspekcie obrony materialnej i prawa do rzetelnego procesu, chyba że sytuacja procesowa i zachowanie oskarżonego wskazuje na nadużycie prawa do obrony, a więc gdy w sprawie mamy do czynienia z obstrukcją procesową oskarżonego”. Zastosowanie w niniejszej sprawie art. 117 § 3a k.p.k. w zw. z art. 458 k.p.k. było dopuszczalne i wprawdzie skutkowało ograniczeniem prawa do obrony, jednak nie można mówić o jego naruszeniu, skoro wskazana ingerencja znajdowała swoją podstawę normatywną w przepisie Kodeksu postępowania karnego i była uzasadniona na gruncie realiów procesowych sprawy, zwłaszcza w świetle postawy skazanego i gwarancji jego praw przez ustanowionego obrońcę.

Mając na uwadze powyższe rozważania, Sąd Najwyższy orzekł jak w postanowieniu, na podstawie art. 636 § 1 k.p.k. w zw. z art. 637a k.p.k. kosztami sądowymi postępowania kasacyjnego, w tym nieuiszczoną opłatą od kasacji, obciążając skazanego.

[J.J.]

[a.ł.]

